

Vergaderjaar 1992–1993

22 898

Wijziging van de Arbeidsomstandighedenwet en enige andere wetten in verband met de tenuitvoerlegging van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van werknemers op het werk en in verband met enige andere onderwerpen

22 899

Wijziging van de Ziektewet, het Burgerlijk Wetboek en enkele andere wetten, alsmede het treffen van een regeling voor het overheids personeel, in verband met terugdringing van het ziekteverzuim (Wet terugdringing ziekteverzuim)

Nr. 29

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN CULTUUR

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Rijswijk, 26 mei 1993

In februari 1992 rapporteerde ik u over de uitkomsten van de eerste conferentie «Artsen en arbeidsongeschiktheid», georganiseerd door de Koninklijke Maatschappij der Geneeskunst (KNMG) in december 1991. Het betrof acht knelpunten inzake ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid, vastgesteld door alle deelnemers uit de sfeer van werknemers en werkgevers, bedrijfsverenigingen, GMD en GAK, ziektekosten-verzekeraars, artsorganisaties, wetenschap, consumentenorganisaties en de Ministeries van WVC en SZW.

Sindsdien is door deze partijen gewerkt aan oplossingsrichtingen voor deze knelpunten. De uitkomst daarvan vormde het onderwerp van een tweede conferentie op 21 en 22 april jl. Ook deze bijeenkomst verliep in uitstekende en coöperatieve sfeer. De conferentie resulteerde in de vaststelling van een reeks van conclusies en voornemens voor verdere samenwerking tussen verschillende partijen.

Duidelijk werd tevens dat diverse interpretaties leefden onder de partijen inzake de rol van de verschillende artsen – de artsen uit de gezondheidszorg sector, uit de bedrijfsgezondheidsdiensten en van de bedrijfsverenigingen – in relatie tot de verantwoordelijkheid van elk van de actoren. In de voorbereiding van de openbare beraadslaging van de

wetten Terugdringing Ziekteverzuim en de gewijzigde Arbowet, gaf de vaste Commissie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid te kennen hierin eveneens onduidelijkheid aan te treffen. Die onduidelijkheid kan negatieve consequenties hebben voor de open communicatie tussen behandelende en begeleidende artsen. Deze communicatie is wenselijk voor een doeltreffende sociaal-medische begeleiding en vormt één van de uitgangspunt van het regeeringsstandpunt terzake.

Het doet me dan ook veel genoeg dat de deelnemers aan de genoemde KNMG-conferentie overeenstemming hebben bereikt over de verduidelijking van deze begrippen. De conclusies van de conferentie, die ik u hierbij aanbied¹, geven dit resultaat weer. De partijen van de conferentie geven onder andere het belang aan van de onafhankelijkheid van de begeleidende arts en de noodzaak van een goede regeling voor het informatieverkeer tussen de diverse artsen.

De conclusies van de conferentie hebben nog een voorlopig karakter. In juni komen de vertegenwoordigers van de conferentie-partijen bijeen om te rapporteren over de toetsing van de conclusies bij de achterban. Bij die bijeenkomst zullen tevens afspraken worden gemaakt voor uitwerking van en samenwerking bij deelonderwerpen van de conferentie.

Met de deelnemers van de conferentie ben ik van mening dat deze aanpak tot nu toe zeer succesvol is geweest. Ik adviseer u de conclusies van de conferentie te betrekken bij de beraadslagingen van de wetsvoorstellen Terugdringing Ziekteverzuim en de gewijzigde Arbowet.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

¹ Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.